

Ønsket om en anderledes skole

Artiklen er baseret på et interview med Karin Johansen, der er mor til to drenge på hhv. 6 og 11 år. Begge børn er lige startet på Uvelse Skole. Den ældste er flyttet fra en skole i Lynge og går i mellemtrinnet, mens den yngste er begyndt i indskoling.

Uvelse Skole har rullende skolestart og aldersintegreret indskoling. Se artikel om Uvelse Skole her ([link: Ulokal.pdf](#)).

Et aktivt valg

Karin fortæller, at de var begyndt at se sig om efter en anden skole til deres børn end den, der ligger i deres lokalområde. Karin oplevede, at deres lokale skole var blevet for stor. Dette gjaldt især SFO'en, der havde fået lagt et fritidshjem under sig. Så på trods af, at Karin altid selv havde været fortaler for, at børnene skulle gå på den lokale skole, måtte de i familien sande, at denne skole var for stor til deres børn. *“De trives bedre i et miljø, hvor de kender hinanden bedre. De gad alligevel ikke gå til fodbold eller bruge nærmiljøet,”* siger Karin.

Valget faldt på Uvelse Skole. *“Uvelse var et attraktivt sted – både på grund af de anderledes undervisningsmetoder og det, at vores søn skulle begynde i skole på sin fødselsdag,”* udtaler Karin.

Karin var slet ikke i tvivl om, hvorvidt det var det rette tidspunkt for hendes yngste søn at starte i skole på. Hun var mere nervøs for, om der skulle gå for længe, før han kunne begynde i skolen. Han havde brug for andre udfordringer end dem i børnehaven. For Karin var det derfor en fordel, at hendes søn kunne starte i skole på sin fødselsdag i februar frem for at vente til efter sommerferien. *“Det er godt nok længe at vente, hvis han først til sommer skulle være startet i traditionel skole. Oveni det begynder de først at læse i 1. klasse på den lokale skole, men på Uvelse vil han kunne starte med det samme, hvis han viser sig parat til det. De har på Uvelse Skole ikke så stramme skel mellem klasser. Det er mere fagligt vurderet, hvad barnet skal lave, så der mulighed for flere faglige udfordringer,”* fortæller Karin.

Ingen kedelig børnehaveklasse her

Karin havde oplevet med hendes ældste søn, at børnene til tider havde kedet sig i hans børnehaveklasse. Dette oplever hun til gengæld ikke, at de kommer til på Uvelse Skole. *“Børnene er så vilde med at komme op og lære noget, og så oplever de nogle steder måske, at de bare skal tegne. Men sådan er det ikke på Uvelse. De har små bøger, som de arbejder i. Skriver tal og regner lidt gør de faktisk også. Der er mulighed for stimulering og differentiering på en anden måde, og jeg tror, at det er godt,”* siger Karin.

Karin fortæller, at hun da havde overvejelser ved den aldersintegrerede indskoling. *Når børnene at lære det, de skal, og hvordan sikrer de, at alle får lært alfabetet, når de starter forskudt?* Hun har dog

erfaret, at, om man starter med 'a' eller med 'h', måske ikke betyder så meget. Hun fortæller, at de på Uvelse Skole bl.a. håndterer det ved at tage børnene ud i mindre grupper og arbejder med alfabetet, vokaler og konsonanter – tilpasset hvor de forskellige børn er kommet til. Skolens resultater efter 6. klasse har ligeledes overbevist hende om, at børnene her klarer sig mindst lige så godt som andre skoler.

Samtidig understreger Karin, at der selvfølgelig fortsat skal være plads til både leg og læring. *“Det er en balance, at man skal have mulighed for stadig bare at tegne, hvis man er på det niveau. Men de børn, der har mest lyst til at lege, får også lov til det. De kastes ikke nær så meget ud i bøgerne, som dem, der har lyst. Der er plads til alle. Plads til forskellighed,”* udtaler Karin.

En mindre dramatisk skolestart

Karins yngste søn skulle starte i 'lille a', som er den ene af de to indskolingsklasser. Karin fortæller, at de på første skoledag blev mødt af en pædagog om morgenen. *“Vi blev vist rundt af vedkommende, og hun fortalte alt det praktiske, man behøver vide. Man kan sige, at alle de andre børn bare var i gang, så det var ikke en normal skolestart. Jeg synes, det var en helt fin dag. Stille og roligt. Det virkede godt og rart med den personlige kontakt med en, som har tid til at tage sig af os”* siger Karin.

På førstedagen var de på skolen fra kl. 9-11 og efterfølgende igen i SFO'en fra kl.14 og et par timer frem. *“Det hele var mindre dramatisk. Det var ikke så 'stillet op' som en normal første skoledag. Jeg ved dog ikke, hvad der er bedst. Der kan også være fordele i, at skolestarten bliver noget særligt. Men for mine børns vedkommende kan det meget let blive for overvældende med mange børn og forventningsfulde øjne,”* siger Karin.

Karin tror samtidig på, at overgangen kunne have været endnu lettere, hvis hendes søn havde gået i børnehave med de børn, han kom i klasse med. Men for hendes søn var der kun en enkelt, han havde gået i børnehave med, fordi familien kommer fra et andet skoledistrikt. *“Det må have været en fordel at gå på de børnehaver, der afleverer til skolen,”* udtaler Karin. Hun oplever dog, at både skolen og især SFO'en har været gode til at se, om hendes søn ikke legede med nogen og så har skabt legesituationer, der passede til ham.

Bagsiden af medaljen

Man bliver som skolestarter kastet ind i et program, der allerede er lagt for klasseforløbet. Det kræver, at man nogle gange må indstille sig på de stores behov. I den henseende oplevede Karin, at timingen måske ikke var så god for hendes søn.

14 dage efter han var startet, havde børnehaveklassen en 14-dages emneuge sammen med resten af indskoling. *“Det var ikke super godt. Nu havde han lige vænnet sig til klassen og lærerne, og så skulle han blandes med den lille b-klasse og de andre lærere. Det var lidt hårdt. Der havde han ikke lyst til at komme i skole,”* husker Karin. Det gav lidt for mange omvæltninger på én gang.

Skole-hjemsamarbejdet

Karin er meget tilfreds med skole-hjemsamarbejdet. Ikke mindst fordi lærerne aktivt inddrager elevplanerne ved skole-hjemsamtalerne. *“Ikke nok med, at de skriver, hvor barnet er her og nu, men de skriver også, hvor der er udviklingsmuligheder at arbejde med.”* Det er et indarbejdet redskab i skolens koncept, som lærerne tilsyneladende har været vant til at arbejde med gennem mange år – også før det blev et lovkrav.

Karin tænker umiddelbart, at det i kraft af den differentierede undervisningsform må være vanskeligt at holde styr på, om eleverne fagligt og udviklingsmæssigt er der, hvor de skal være. Men dette sikrer elevplanerne, at de er. *“Der er måske med elevplanerne lidt mere hånd i hanke med det. Som forældre kan man se, at underviserne tænker over det – både fagligt og socialt. Det er rart at vide, at ens barn ikke er glemt. Der er faktisk nogen, der har skrevet halvanden side om ens barn – godt nok i punktform – men alligevel. Igen er det rart, når man får opmærksomhed,”* fortæller Karin.

Forældresamarbejdet

Karin fornemmer, at der er en rimelig aktiv forældrekræds i indskoling. Det, synes hun, også næsten er nødvendigt. Det hjælper i hvert fald på opmærksomheden om, hvordan de håndterer den løbende udskiftning i forældrekrædsen.

Om forældresamarbejdet er sværere på Uvelse Skolen end andre steder, er hun dog ikke sikker på. Det vil for hende altid være svært i starten at få foden indenfor. Karin fortæller, at hun indtil videre har deltaget i et enkelt forældremøde. Der afholdes to hvert år: et, der er arrangeret af lærerne, og et, der er arrangeret af forældrene selv i regi af ‘klasserådet’. Til forældremødet deltog kun forældrene fra ‘lille å’. *“Jeg har været til forældremøder, hvor de var rigtig søde alle sammen. Jeg har ikke indtrykket af, at det er sværere her end i en helt almindelig børnehaveklasse, hvor man også skal ind i en helt ny gruppe,”* udtaler Karin til sidst.